

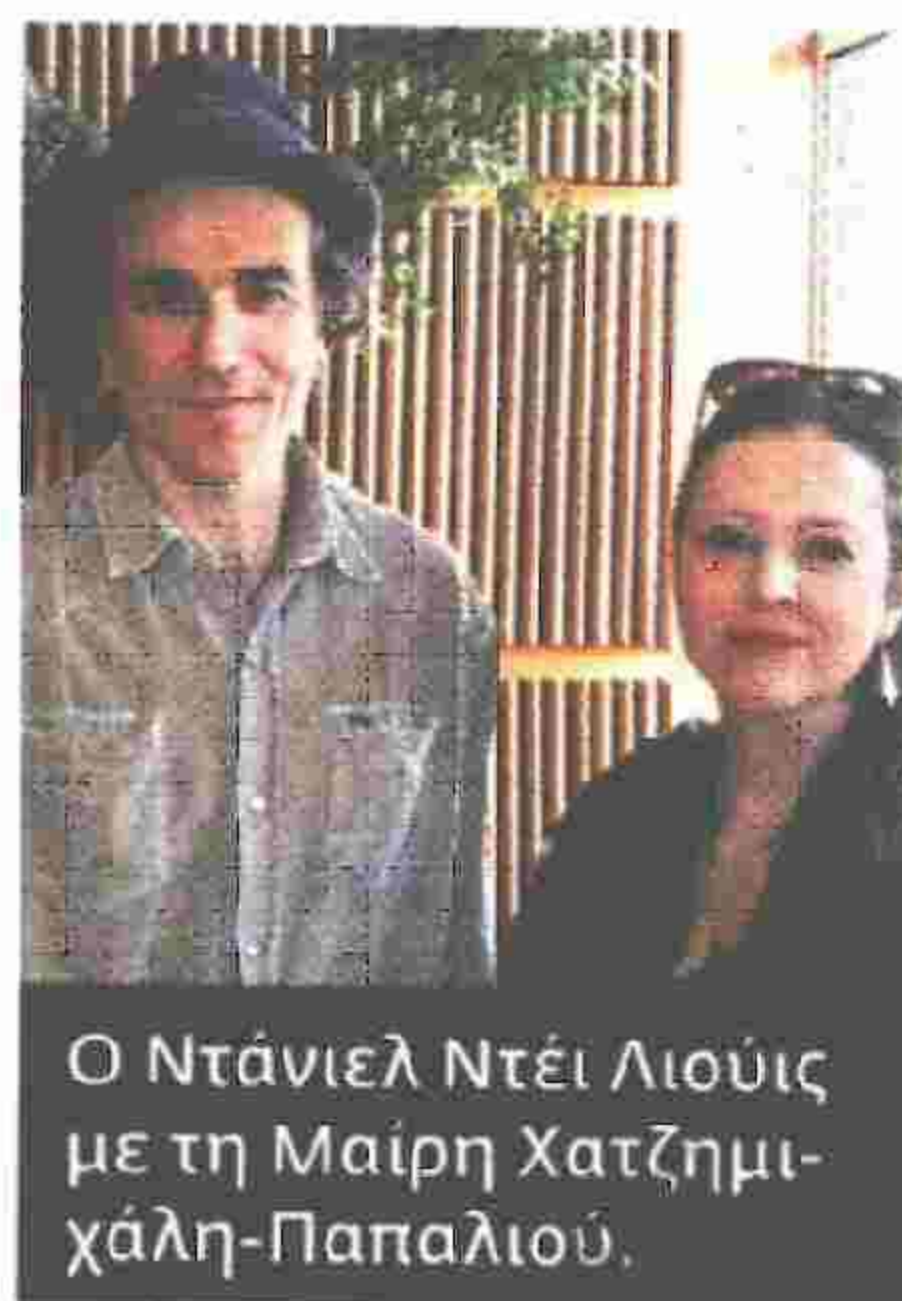

“

«Δεν μας χωρίζει
ένας γυάλινος
τοίχος...»

«Πιστεύω ότι το πιο σημαντικό σ' αυτό το Φεστιβάλ είναι η δημιουργία των ταινιών και η ζωντανή επικοινωνία ανάμεσα σε όσους ανήκουν στην κοινότητα των ατόμων με αναπηρία και τους εκτός αυτής, που βοηθά και τις δύο πλευρές να συνειδητοποιήσουν ότι είναι μέρη του ίδιου κόσμου. Δεν ζούμε χωριστά, δεν μας χωρίζει ένας γυάλινος τοίχος. Αυτό που κάνετε είναι πολύ σημαντικό και σας είμαι ευγνώμων».

ΝΤΑΝΙΕΛ ΝΤΕΪ ΛΙΟΥΙΣ
ΗΘΟΠΙΟΣ

Ο Ντάνιελ Ντέι Λιούις
με τη Μαίρη Χατζημι-
χάλη-Παπαλιού.

Οι ταινίες του Φεστιβάλ

«Μικρά διαμαντάκια» ενός άλλου είδους κινηματογράφου, οι 30 ταινίες του Φεστιβάλ προέρχονται από κάθε γωνιά του κόσμου και έχουν σκοπό, όχι απλώς να γνωστοποιήσουν και να ευαισθητοποιήσουν τους θεατές απέναντι στην κοινωνία των αναπήρων, αλλά και να σπάσουν τη σιωπή γύρω από το θέμα των περιβαλλοντικών εγκλημάτων, του πολέμου και της αναπηρίας.

Μη φοβηθείτε ότι θα «γίνουμε μαύρες», όπως λέει η φίλη μου. Πολύ πριν να μαυρίσετε, σίγουρα θα έχετε συγκινηθεί, ίσως και εκπλαγεί, από τη δύναμη κάποιων ανθρώπων που παρά τις δυσκολίες τους βρίσκουν το κουράγιο να χορεύουν με δεξιοτεχνία («Το όνειρό μου», «Το τίμημα της ζωής»), να πιλοτάρουν αεροπλάνο («Γεννήθηκα στα δεκαέξι»), να δίνουν μάχες για καταστάσεις που οι περισσότεροι θεωρούν αυτονόητο δικαίωμα, όπως η μητρότητα που με τόση αυταπάρνηση και πάθος διεκδικούν πλείστες γυναίκες με αναπηρία («Μητέρες σε αναπηρικά καροτσάκια»). Την άμεση σχέση του πολέμου με την αναπηρία πραγματεύονται οι ταινίες «Μισή ζωή» και «Ο Ιταλός γιατρός». Κι ακόμα, πώς επικοινωνούν «Ο ποιητής και ο παλαιστής του σούμο» ή πώς αντιδρά ένας νέος όταν μαθαίνει ότι πάσχει από «μυϊκή δυστροφία» («Νικώντας το Λήθαργο»).